

Drak Železnák

Petr Lutka

1. V černém lese byla velká jeskyně
a v ní temno, jak když zhasne se v kině,
a když té tmě přivyk' si zrak, tak poutník vidí,
že tam v koutě válí se drak, co žere lidi.

R: Jak se ho lek', hrozně se vztek',
řek' si: "Je zle, nebude hůř,"
přistoupil blíž a vytáh' nůž,
a chtěl s ním draka propíchnout.

2. Drak se probral, trochu sírou zahulil,
pak se blíže k poutníkovi přikulil,
jen okem loup' a řek': "Tož tak, tys' mě chtěl píchat,
abych se lek' a přestal žít, zapomněl dýchat."

R: "Pozor si dej a schovej nůž,
ať už jseš pryč, než řeknu "už,"
já nejsem vůl, ba ani rak,
mé jméno je Drak Železnák."

*: Ale ten poutník byl koumavá hlavička
a rychle pochopil, že nestačí palička,
palička dubová, dobrá tak na raka,
ale však nikoli na toho zázraka.

R: A sebral lid z celého kraje,
šli draka bít do jeho stáje,
bylo jich moc a drak jen sám,
proč vám to dále povídám.

R: Teď je drak pryč, lid nemá kdo žrát,
a tak se chodí do války prát,
a když je mír, ať se lid třídí,
má každéj auto a špatně řídí.